

LEUVEN ANNO 1922

Er is de voorbije jaren veel gebeurd in het leven van Drika en Vic. Na het heengaan van nonkel Michiel volgde er even een stillere tijd van verwerking, maar al vlug werd het gewone leven weer opgenomen. Net zoals Michiel het zelf zou hebben gewild.

Drika heeft geen moeite gehad om zich aan te passen aan het drukke maar aangename leven op de fokkerij in Geraardsbergen. Ze heeft vanaf het begin een plaats in ieders hart verworven en kan meer dan goed opschieten met Elza en Bert en de anderen. Geregeld reist ze met Vic naar het verre Limburg en op die manier valt het gemis van haar familie mee. Soms valt het haar wel zwaar dat Vic zo vaak weg moet, maar de plicht roept en het alsmaar groeiende succes van de fokkerijen maakt dat zijn agenda steeds overvoller wordt. Dat kan niet blijven duren, want Drika merkt dat haar man steeds vermoeider huiswaarts keert. Gelukkig is er een oplossing in het verschiet. Wanneer de fokkerij in Leuven klaar is, kan daar een deel van het werk van Vic worden overgenomen. Het is de bedoeling dat mogelijk geïnteresseerde klanten meer en meer zelf naar een van de 3 fokkerijen zullen komen. Vic zal wel nog geregeld nieuwe klanten bezoeken, maar indien mogelijk zal hij ze ofwel in Geraardsbergen ofwel in Genk ontvangen. Wat Leuven betreft, liggen de kaarten anders. Vic kan natuurlijk niet overal tegelijk zijn, maar er wordt

afgesproken dat hij geregeld de fokkerij in Leuven zal bezoeken en waar nodig bijstaan met goede raad.

Notaris Alex d'Haese en zijn oudste zoon hebben even met een probleem gezeten. Hun verstandhouding is, na het indringende gesprek van een tijd geleden, weer opperbest, maar er duikt een andere uitdaging op. Zowel vader als zoon worden meegetrokken in het enthousiasme voor de fokkerij. Ze zijn dan ook geregeld ter plaatse om zich te vergewissen van de stand van zaken. Als echte paardenliefhebbers krijgen ze allebei meer en meer goesting om zelf heel actief te worden in het dagelijkse beheer van de onderneming. Er wordt niet openlijk over gepraat, maar ze weten van elkaar dat ze er hetzelfde over denken. Uiteindelijk wordt het onderwerp op tafel gelegd.

Er volgt geen discussie, integendeel zelfs. Ze voelen hetzelfde aan en begrijpen elkaar daardoor feilloos. Vlugger dan verwacht vinden ze een oplossing: ze zullen afwisselend toezicht houden op hun fokkerij. Het notariaat dat uit zijn voegen lijkt te barsten door de groeiende bevolking in Leuven, mag daar natuurlijk niet onder lijden. Daarom zullen op korte termijn enkele bevriende notarissen uit naburige gemeenten worden gecontacteerd om nieuwe samenwerkingen af te sluiten. Op die manier gaat iedereen er op vooruit en het is zoals vader Alex meer dan eens beweerde: "We leven niet alleen om te werken, want degene die dat wel doet, is dood voordat hij sterft. We leven ook om te genieten van al het moois dat het leven ons te bieden heeft." Bovendien heeft Alex alle redenen om, zoals

Carolina het meermaals stelt, eindelijk te gaan genieten van het leven. Oh ja, ze hebben een goed leven gehad, maar inmiddels hebben ze ook allebei een leeftijd bereikt waarop het leven stilaan wat rustiger mag verlopen. Alex lacht haar opmerkingen meestal weg. Hij ondervindt nauwelijks last van zijn 70 levensjaren en zoals hij zich nu voelt, kan hij zonder probleem gemakkelijk 100 jaar worden. Toch dringt Carolina erop aan dat hij zijn activiteiten in het notariaat drastisch afbouwt. Het wordt volgens haar hoog tijd dat Claude-Bernard alle verantwoordelijkheid op zich neemt. Want stel dat er iets met Alex zou gebeuren?

Zowel Alex als Claude-Bernard kijken uit naar het ogenblik dat de fokkerij kan opstarten en ze hun gemeenschappelijke hobby helemaal tot leven kunnen wekken. Zo zorgen ze ervoor dat er iedere dag minstens één van de twee tijdens de bouwwerken aanwezig is. In de talrijke omheinde weiden, grazen nu al de paarden die Alex van Vic heeft gekocht en enkele ervan zijn reeds zwanger van een raszuiver Vlaams Paard.

Iedereen is super gemotiveerd en een half jaar later staat de fokkerij in Leuven kant en klaar te pronken, te midden van een prachtig stuk natuur. De kapitaalkracht van de notarissen d'Haese is daar natuurlijk niet vreemd aan. De gebouwen van de nieuwe fokkerij in Leuven schoten als het ware als reusachtige paddenstoelen uit de grond. Ook Bert is geregeld afgezakt naar Leuven en heeft er zijn inbreng gedaan. Hij weet immers als geen ander hoe een degelijke fokkerij op poten wordt gezet. Die van Leuven wordt dan ook grotendeels opgebouwd

naar het voorbeeld in Geraardsbergen. Met een groot aantal grasweiden en overdekte stallingen en schuren. Ook hier staat een woonhuis met burelen centraal, met aanpalend een grote verbruikerszaal waar bezoekers iets kunnen komen drinken en zelfs enkele heerlijke gerechten kunnen nuttigen, zoals spek met eieren. Kortom: iedereen waardeert elkanders kennis en ervaring en dat zorgt voor een optimaal resultaat.

Tijdens een van hun vele gesprekken, vertelt Alex over het vroegere opzet van de oude notaris de Schaever om eigenaar te worden van zoveel mogelijk notariaten. En hoe dat uiteindelijk mislukte door zijn eigen hebzucht. Hetgeen Alex en Claude-Bernard nu samen hebben bewerkstelligd, is vergelijkbaar met de plannen van de oude de Schaever. Met dat grote verschil dat de werkelijke kracht van de inmiddels verbonden notariaten erin schuilt dat de een de ander het beste gunt. Claude-Bernard ervaart dat als een wijze levensles. Hoe graag had hij het hierover willen hebben met zijn eigen biologische vader. Maar hij heeft alle vertrouwen in de man die hem heeft opgevoed tot wie hij nu is en die man is notaris Alex d'Haese. Zodoende draagt Claude-Bernard met veel trots en tevredenheid de naam d'Haese.

Dan rest nog de naamkeuze voor "Het Schaevershof". Hoe zullen ze die verklaren, want er zal ongetwijfeld naar gevraagd worden. Het is de absolute wens van Claude-Bernard dat de fokkerij die naam zal dragen en

hij wordt in die keuze ten volle gesteund door zijn halfbroer Vic. Ook Alex is geheel akkoord met de gekozen naam, zij het om een totaal andere reden... Ze kunnen onmogelijk de echte reden vertellen, want de notarissen uit Hasselt waren gekend en berucht. Bovendien zou de fokkerij al meteen met een negatief beladen naam opstarten en dat is absoluut niet de bedoeling. Gelukkig weet Alex raad. 'Vertrouw me maar, het zal wel duidelijk worden in mijn toespraak op de opening' is het mysterieuze antwoord en daarmee moet Claude-Bernard het doen.

Nu alles klaar is, breekt het ogenblik aan dat de feestelijke opening kan plaatsvinden. Geld noch moeite worden gespaard. Iedereen heeft de beste kleermakers bezocht want het is de bedoeling dat ze absolute klasse zullen uitstralen. Het belooft een groots feest te worden waarover nog lang gesproken zal worden.

Maar of dat helemaal zal verlopen zoals de eigenaars dat wensen?